

200702311/1.

Datum uitspraak: 12 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/45088 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 september 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

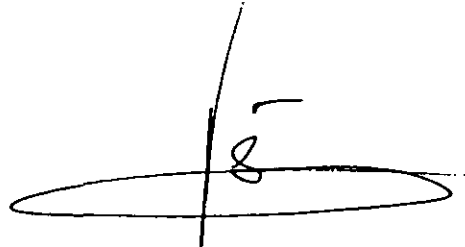
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

480

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
rechtbank Zwolle
sittende rechtbank
en rechtbank kamer voor vreemdelingen zaken

regr.

Awb 05/45088

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Sierra Leone nationaliteit,
IND dossiernummer 0005.02.2043,
gemachtigde: mr. S.A.M. Fikken, advocaat te Amsterdam,
eiser;

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door: mr. M. Buijsman, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 2 mei 2000 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 14 februari 2002 is aan eiser een verblijfsvergunning asiel verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) met ingang van 1 juni 2001 en geldend tot 1 juni 2004.
- 1.2 Op 16 april 2004 heeft eiser een aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 21 september 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.3 Bij brief van 4 oktober 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 2 november 2005. Op 5 mei 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 13 december 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen, dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, Vw 2000 slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.

regnr:

Awb 05/45088

-2-

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden ingetrokken, dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen.

Bij brief van 16 september 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit te beëindigen.

Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 te verlenen, in stand kan blijven. Daarbij zal, gelet op het bovenstaande toetsingskader en met inachtneming van hetgeen in beroep is aangevoerd, worden beoordeeld of verweerder heeft kunnen oordelen dat eiser geen aanspraak kan maken op een van de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 genoemde verleningsgronden.

- 2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit overwogen dat eiser geen identiteits,- of reisdocumenten heeft kunnen overleggen om zijn identiteit en reisverhaal te kunnen boekstaven, en dat hij derhalve met zijn verklaringen dient te overtuigen. Eiser is hierin niet geslaagd. Eiser heeft niet aannemelijk kunnen maken dat hij heeft te vrezen voor de rebellen of de autoriteiten, vanwege de organisatie van en zijn deelname aan een demonstratie tegen vrouwenbesnijdenis. Verweerder acht daarom evenmin aannemelijk dat eiser om die reden bij terugkeer problemen zal ondervinden. De door eiser gestelde medische omstandigheden zijn niet zodanig dat sprake is van een mogelijke schending van artikel 3 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), nu niet is gebleken dat op dit moment sprake is van een levensbedreigende ziekte of dat medische opvang hiervoor in het land van herkomst niet aanwezig is.
- 2.3 Eiser heeft de juistheid van dat oordeel betwist en hiertegen een gemotiveerd beroepschrift ingediend.
- 2.4 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.
- 2.5 **Bewoordeling van de situatie ten tijde van de verleende vergunning.**

Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij heeft te vrezen voor de rebellen of de autoriteiten, vanwege de organisatie van en zijn deelname aan een demonstratie tegen vrouwenbesnijdenis. De vrees van eiser is immers louter gebaseerd op zijn eigen vermoedens en de omstandigheid dat hij via derden heeft gehoord dat de rebellen zijn huis hebben platgebrand. Verweerder heeft bij dit standpunt mogen betrekken dat eiser in heeft verbleven en deze stad valt onder de bescherming en het gezag van de autoriteiten van Sierra Leone en niet onder het gezag van de rebellen. Niet is gebleken dat eiser tijdens zijn verblijf in problemen van de rebellen heeft ondervonden.

Eiser stelt dat zijn asielrelaas wordt bevestigd door dat van zijn zus en dat zij wel een vergunning heeft gekregen en derhalve als een objectieve bron moet worden beschouwd. Eiser heeft hierbij de toewijzende beschikking van zijn zus overgelegd.

De rechtbank kan eiser in zijn stelling niet volgen. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat de zuster van eiser een verblijfsvergunning heeft gekregen op grond van haar vrees voor besnijdenis in het land van herkomst. Hieruit volgt niet dat haar asielrelaas geloofwaardig is bevonden, noch dat zij op grond daarvan als een objectieve bron te beschouwen is.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet wordt gevolgd in zijn vermoedens en deze vermoedens derhalve ongeloofwaardig kunnen achten. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat er geen grond bestond voor het verlenen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

Nu verweerder het relaas van eiser ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft hij zich tevens op het standpunt kunnen stellen dat van een situatie als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 geen sprake was ten tijde van de verleende vergunning,

2.6 Beoordeling van de huidige situatie.

2.7 Gelet op hetgeen is overwogen in rechtsoverweging 2.5 heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat op grond van de huidige situatie geen reden bestaat voor het verlenen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

2.8 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, worden verleend aan de vreemdeling, die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke behandeling of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Blijkens de Memorie van Toelichting (Tweede Kamer, vergaderjaar 1998-1999, 26732, nr. 3, blz. 37) heeft de wetgever daarbij het oog gehad op gevallen, waarbij de terugkeer van de vreemdeling in strijd zou komen met verplichtingen uit internationale verdragen op het gebied van de rechten van de mens, waaronder artikel 3 EVRM.

Uit de jurisprudentie van het Europese Hof voor de rechten van de mens (hierna: het EHRM; onder meer EHRM 6 februari 2001, JV 2001/103) valt af te leiden dat gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, in geval van uitzetting alleen kan leiden tot schending van artikel 3 EVRM onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard. De door eiser gestelde omstandigheden heeft verweerder niet als zodanig ernstig hoeven aanmerken. Verweerder heeft daarom kunnen oordelen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, aanhef en onder b, Vw 2000.

2.9 Het beroep is daarom ongegrond.

2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

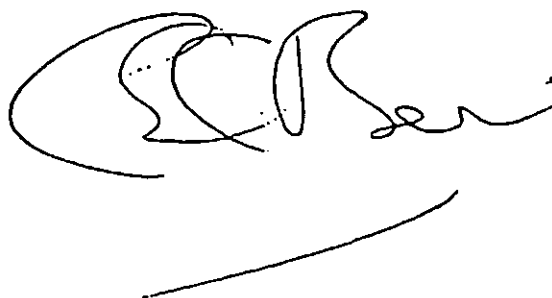
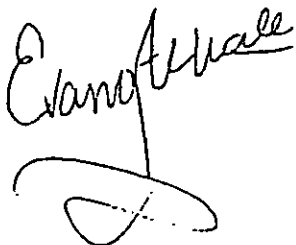
regnr: Awb 05/45088

-4-

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier en in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier in het openbaar uitgesproken op

07 MAART 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **07 MAART 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs
 Mr M.H. van der Linden
 Mr J. Hofstede
 Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Arnhem.

HOGER BEROEPSCHRIFT

Aan de Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingen
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, van Sierra Leone nationaliteit, geboren op reg nr
 Rechtbank: AWB 05/45088, verblijvende te verder te noemen appellant, te dezer
 zake domicilie kiezende te 7602 HS Almelo, aan de Sluiskade NZ 58 (Postbus 850, 7600
 AW Almelo), ten kantore van de advocaat en procureur Mr M.H. van der Linden, die
 verklaart door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van dit hoger
 beroepschrift en als bepaaldelijk gevolmachtigde op te treden.

Verweerder in deze is de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans: de
 Staatssecretaris van Justitie (Immigratie- en Naturalisatiedienst), te 's-Gravenhage,
 gemachtigde: Mr M. Buijsman, ambtenaar ten departemente.

1.

Op 2 mei 2000 heeft appellant een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij
 besluit van 14 februari 2002 is aan appellant een verblijfsvergunning asiel verleend op grond
 van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet 2000 met ingang van 1 juni 2001 en
 geldend tot 1 juni 2004.

2.

Op 16 april 2004 heeft appellant een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel
 voor onbepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 21 september 2005 is de aanvraag van
 appellant afgewezen.

3.

Bij brief van 4 oktober 2005 heeft appellant tegen het besluit van 21 september 2005 beroep
 ingesteld.

4.

Bij uitspraak d.d. 7 maart 2007 heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te
 Zwolle, het beroep ongegrond verklaard (registratienummer Awb 05/45088).

5.

Appellant kan zich met voormelde uitspraak in beroep d.d. 7 maart 2007 niet verenigen, om
 welke reden hij bij deze hoger beroep instelt bij Uw College.

6.

Appellant brengt bij deze de uitspraak d.d. 7 maart 2007 in het geding.

Van der Linden & Hofstede Advocaten B.V. te Almelo - KvK Enschede nr. 08139309
 Ootmarsumsestraat 104, Postbus 850 - 7600 AW Almelo. Tel. 0546-861000 - Fax 0546-868596

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

-2-

7.

Appellant verzoekt Uw College om het door hem in eerste aanleg gestelde als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

8.

Appellant wenst tegen voormelde uitspraken de navolgende grieven aan te voeren.

GRIEF I:

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat appellant niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij heeft te vrezen voor de rebellen of de autoriteiten, vanwege de organisatie van en zijn deelname aan een demonstratie tegen vrouwenbesnijdenis omdat zijn vrees louter gebaseerd is op zijn eigen vermoedens en de omstandigheid dat hij van derden heeft gehoord dat de rebellen zijn huis hebben platgebrand.

TOELICHTING:

Appellant heeft aangegeven dat zijn asielrelaas wordt bevestigd door dat van zijn zus en dat zijn zus wel een verblijfsvergunning heeft gekregen, zodat zij als objectieve bron moet worden gezien. Appellant is van mening dat hij door middel van de verklaring van zijn zus (zie het rapport van nader gehoor van de zus, pag 5, door appellant als bijlage 2 overgelegd bij brief d.d. 30 november 2006) aannemelijk heeft gemaakt dat hij heeft te vrezen voor de rebellen of de autoriteiten vanwege de organisatie van en zijn deelname aan een demonstratie tegen vrouwen besnijdenis. De verklaring van appellant wordt bevestigd door de verklaring van zijn zus, die een verblijfsvergunning heeft gekregen. Appellant is –gelet op het voorgaande– van mening dat zijn vrees voor vervolging niet louter is gebaseerd op zijn eigen vermoedens en de omstandigheid dat hij van derden heeft gehoord dat de rebellen zijn huis hebben platgebrand.

GRIEF II:

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat uit het feit, dat de zuster van appellant een verblijfsvergunning heeft gekregen op grond van haar vrees voor besnijdenis in het land van herkomst, niet volgt dat haar asielrelaas geloofwaardig is bevonden, noch dat zij op grond daarvan als een objectieve bron te beschouwen is.

TOELICHTING:

Appellant merkt op dat de verklaringen van zijn zus zijn verklaringen ondersteunen en dat zijn zus op grond van haar verklaringen in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning. Hieruit volgt naar de mening van appellant dat de verklaringen van zijn zus geloofwaardig zijn bevonden. N.b. de zus van appellant heeft over haar vrees voor besnijdenis verklaard en op die grond is aan haar een verblijfsvergunning verleend. Nu duidelijk is dat de verklaringen van de zus geloofwaardig worden geacht en die verklaringen de verklaringen van appellant ondersteunen, behoort de zus van appellant als een objectieve bron te worden beschouwd.

Van der Linden en Hofstede

-3-

advocaten & procureurs

Gelet op het voorgaande is appellant van mening dat de uitspraak van de Rechtbank niet op juiste wijze is gemotiveerd en de uitspraak daarom voor vernietiging in aanmerking komt.

SLOTSOM:

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en doende wat de rechtbank had behoren te doen en het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren. Met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Conclusie: Appellant concludeert tot vernietiging van de uitspraak waarvan beroep.

Almelo, 2 april 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde

